

Pánova vôľa

Suspírium: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista. Nech je požehnaný Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, Otec milosrdenstva a Boh všetkej útechy, ktorý nás potešuje v každom našom súžení, aby sme aj my mohli potešovať tých, čo sú v akomkoľvek súžení, a to útechou, ktorou aj nás Boh potešil.“ (IIK 1,2-4) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 90: 1. verš: „Býval si našim príbytkom, ó, Pane...”

Vzdych: „Nakloň moje srdce k tvojim rozhodnutiam, nie k ziskuchtivosti. Odvráť moje oči, aby nehľadeli na márnosť, oživ ma na svojej ceste. Splň svojmu sluhovi svoj sľub, čo vedie k bázni pred tebou.“ (Ž 119,36-38).“ Amen.

Suma evanjelia je zapísaná v Liste Židom v 10. kapitole od siedmeho po desiaty verš takto: „**Vtedy som povedal: Hľa, prichádzam, vo zvitku knihy je o mne napísané, aby som plnil tvoju vôľu, Bože. Najprv hovorí: Obety ani dary, ani spaľované obety, ani obety za hriech si nechcel, ani sa ti nepáčili — a tie sa predsa prinášajú podľa Zákona. Vtedy povedal: Hľa, prichádzam, aby som plnil tvoju vôľu. Ruší prvé, aby ustanovil druhé. V tejto vôli sme raz navždy posvätení obetou tela Ježiša Krista.**“

Pieseň: Chválospev č. 474: „Hrad prepevný je Pán Boh náš...”

Vzdych: „...bratia, prosíme a napomínáme v Pánovi Ježišovi, aby ste stále viac rástli v tom, čo ste prijali od nás: ako máte žiť a páčiť sa Bohu, čo už aj žijete. Veď viete, aké príkazy sme vám dali v mene Pána Ježiša. Lebo toto je Božia vôľa... (ITes 4,1-3a) Amen.

Biblický text: Skutky apoštolov 21. kapitola, 3b-16. veršov: „*Pristáli sme v Týre, lebo tam mali z lode vyložiť náklad. Vyhľadali sme teda učeníkov a zostali sme tam sedem dní. Učeníci z vnuknutia Ducha varovali Pavla, aby nechodil do Jeruzalema. Po uplynutí tých dní sme pokračovali v ceste. Všetci, aj s manželkami a deťmi, nás vyprevadili až za mesto. Tam sme na brehu pokľakli a pomodlili sme sa. Potom sme sa rozlúčili, nastúpili na loď a oni sa vrátili domov. Plavbu z Týru sme skončili príchodom do Ptolemaidy. Pozdravili sme bratov a zostali sme u nich jeden deň. Na druhý deň sme odcestovali a prišli do Cézarey. Tam sme vošli do domu zvestovateľa evanjelia Filipa — jedného zo siedmich diakonov — a ostali sme uňho. Mal štyri dcéry, panny, ktoré prorokovali. Keď sme tam boli niekoľko dní, prišiel z Judska istý prorok menom Agabos. Prišiel k nám, vzal Pavlov opasok, zviazal si nohy aj ruky a povedal: „Duch Svätý hovorí toto: Muža, ktorému patrí tento opasok, takto zviažu Židia*

v Jeruzaleme a vydajú ho do rúk pohanov.“ Keď sme to počuli, prosili sme Pavla, my aj miestni, aby nešiel do Jeruzalema. Ale Pavol odpovedal: „Čo to robíte, prečo plačete a trháte mi srdce? Veď ja som pripravený pre meno Pána Ježiša dať sa nielen zviazať, ale v Jeruzaleme aj zomrieť.“ Keďže sa nedal prehovoriť, prestali sme naliehať a povedali sme: „Nech sa stane Pánova vôľa.“ Po týchto dňoch, keď sme sa pripravili, vystupovali sme do Jeruzalema. Spolu s nami išli aj niektorí učeníci z Cézarey a tí nás viedli k istému Cyperčanovi Mnásonovi, dávnemu učeníkovi, u ktorého sme mali bývať.“

Modlitba: Pane, vlož nám dnes do našich srdc pieseň vdakyvzdania, ktorá premostuje priepasť a ktorá sa nedá umlčať bolesťou. Chceme Ťa oslavovať a vyvyšovať, kým žijeme, pretože si požehnal naše utrpenie, pozdvihol si nás a obdaroval si nás pohľadom viery. Prosíme, drž nás na Svojej ceste, veď nás svojim Svätým Písmom a nenechaj nás viac zablúdiť. Nedovoľ, aby sa naše nohy potkynali alebo zastavovali na Tvojich cestách. Naplň naše telo a dušu, mocná nebeská žiara. Prines nám dnes tie osoby pred nás, ktorým sa radšej vyhýbame. Ďakujeme, že sú Tvojou cestou. Veď nás k tým, ktorých ani nechceme vidieť: sú Tvojím zrakom a tých, ktorých neradi počúvame: sú Tvojím hlasom. Tak to je, pretože Ty si taký. Buď požehnaný, že svoj kríž musí každodenne vziať na seba a náš nový život v Kristovi celkom ponoriť do Tvojej vôle. Posväť našu príležitosť Tvojim Slovom. V mene Pánovom. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 450: „Cirkvi základ jediný je len Kristus...“

Vzdych: „Naplno využívajte čas, lebo dni sú zlé. Preto nebudte nerozumní, ale pochopte, čo je Pánova vôľa.“ (Ef 5,16-17) Amen.

Biblický text: Skutky apoštolov 21. kapitola, 15. verš: „*Keďže sa nedal prehovoriť, prestali sme naliehať a povedali sme: „Nech sa stane Pánova vôľa.“*

Slávnostné kresťanské zhromaždenie, drahí bratia a milé sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi!

V Týre, v Ptolemaide a v Cézarey apoštol Pavol počuje veľmi veľa krát od vlastných, že v Jeruzaleme na jeho život číha nebezpečenstvo. Cieľom apoštola Pavla nielen to, aby zbierka pre jeruzalemský zbor bola odovzdaná, ale to, aby Kristus žil i v srdciach tých, ktorí veria v Ježišovi Kristovi v Jeruzaleme. Aby aj v Jeruzaleme svedčili v mene Pánovom. Vo svätom meste je prítomný priamy odpor voči kresťanom. Božie cesty sú nevyspytateľné. Božie cesty sú pripravené

pre každého. Pavlovo pokušenie sa začína v Týre. Všetci, bratia, ich manželky sú natoľko viazaní na Pavlovu službu, že ho vyprovádzajú až za mesto, tam pokľaknú a pomodlia sa. Prvé varovanie učeníkov sa končí pokľaknutím. Ak nevieš ako ďalej, pokľakni. Ak nevieš, čo povedať, tak pomodli sa. Ak jasne poznáš odpoveď, pokľakni a pomodli sa. Modli sa a pracuj, to nie je reformačné učenie, ale veľmi dobre vystihuje to, že evanjelium bude naozaj živé len tam, kde sa bratia a sestry o iných strachujú. Kde sú povzbudzovaní Duchom Božím, aby každého upozornili na nebezpečenstvo. Nie je ti ľahostajný život, tvojho brata, a tvojej sestry, pokľakni. Urob všetko pre reformáciu, pre pestovanie živej viery v živote iných. Pokľakni a pomodli sa v spoločenstve, aby každý spoznal, kde je jeho miesto. Vnuknutie Ducha Svätého, potešenie, varovanie zo strany bratov a sestier, je najväčším odrazovým mostíkom viery apoštola Pavla, lebo On vie. Apoštol Pavol však necíti, že kolíše vo svojom rozhodnutí. Nenastalo jeho zneistenie, ale musí sa zdokonaľovať vo viere. Viera a jeho pozitíva. Povzbudzovať bratov, to robí on a odrazu bratia povzbudzujú jeho. Židia a ich plán je pripravený, ale to, že apoštol Pavol sedem dní, jeden deň, tri dni strávi po boku vlastných, to je zázrak jeho života. Všade sa zapodieval s jeho osobu. Každého zaujíma jeho údel. Čo s ním bude, ako bude. Staráť sa o duše vlastných. Staráť sa o telá vlastných. Nie náhodne vchádza do domu diakona, kde je potešený, kde je vítaný, kde je uzemnený neobyčajným proroctvom Agabosa. Tento dom je pre neho svedectvom viery a vízií Božej vôle. Boh sa ho ujíma. Hospodin sa o neho postará. Jeho pomoc na zemi bude láskavý Otcie náš v nebesiach. Služba, ktorú spečatili raz v Jeruzaleme, sa zavŕši práve tam. V Jeruzaleme sa začína cesta martýra Pavla, ktorý sa zapodieval v službe verného svedka, Ježiša Krista. Do Jeruzalema nie, ale v súlade s Božou vôľou áno. Pavlova cesta je plná obety, ale končí sa s jasným rozhodnutím. Každý sa ujíma cesty Pavlovej. Je to krížová cesta. Je to cesta na Golgotu, ktorú nemôže nikto si ušporiť v živote. Prichádza potvrdenie Pavlovho rozhodnutia a to symbolicky jeho

opaskom. Boh ho opásal. Boh ho vyvolil. Boh ho odteraz opáše, a bude mu vodcom, smerom, jedinou záchranou. Agabos potvrdzuje a nie vzdáva Pavlov skutok. Je to skúška viery Pavlovej. Jeho prorocko znie o zatvrdnutí srdc Židov. Skúšku viery ešte lepšie prehľbuje to, že aj samotní Pavlovi nápomocní bratia sa celkom dištancujú od jeho rozhodnutia. On má pravdu, a ostatní sa zmýlili. Oni majú pravdu, a ja som sa zmýlil? On bude spútaný, „ale Božie slovo nie je spútané.“ (IIT 2,9) Jeho ruky a nohy budú v putách, ale Jeho ústa budú voľné. Môže spievať žalmy a hymny. Môže slobodne rozmýšľať. Pohania budú rozhodovať o jeho živote, nie Židia. Teda je tu mienka o tom, čo sa stane, ale je v tomto prorocke obrovské povzbudenie, ktoré hovorí o tom, že Boh si nežiada smrť svojho služobníka. Pavol je ochotný darovať svoj život pre meno Ježiša Krista. Byť celkom na malé kúsky rozdrvený. On si uvedomuje, že je prach, a svoj život vkladá do rúk Toho, Ktorý ho stvoril a vyvolil. Je ochotný i zomrieť, len aby videl, ako sa v Jeruzaleme veci vskutku majú. Pavlova neochvejnosť na celej čiare zvlášť. Je reč o Ježišovi Kristovi, nie o mojej smrti. Je reč o Božej vôli, ktorá aj mňa zachránila, nie o mojej smrti. Odvaha v Ježišovi Kristovi charakterizuje apoštola Pavla. To nie je smelosť. To nie je premáhanie sa. V očiach jeho učeníkov je iste zakrpatený apoštol Pavol, krátkozraký apoštol Pavol a úzkoprsý apoštol Pavol, avšak skutočné stíšenie pred Hospodinom, a celkovo oddanie sa Jeho vôli, to nie je rezignácia, ale víťazstvo nad vlastnou krehkosťou tela a mysle, ktorá je i u pravých kresťanov veľkým nebezpečenstvom. Každý mlčal, a to je Pavlovo uistenie, zapečatenie Jeho služby nebom a nie zemou. Na Božie vôľu človek stíšene alebo hlasno môže povedať iba áno. Ježiš je Pánom nad svetmi, On je skúmateľom srdc. Jemu patrí sláva a my musíme byť poslušný. Od Neho sa učiť poslušnosti. Všetky negatíva môjho života sú zakliesnené, ak vidím, že Ježišov skutok na dreve kríža je plný a jedinečný. Všetky moje osobné záporné stanoviská sú zmeravené, ak badám, že Kristus sa modlí za to, aby sme my jedno boli. Všetky moje pripomienky sú odhalené, ak čítam, počujem a precítim, že On je

Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta. Ježišovou službou a jedine Ním spoločne viem vyriešiť: „nech sa stane Pánova vôľa.“ To, čo Kristus vykonal, to zjednocuje učeníkov. Nakoniec apoštola Pavla s radosťou vítajú bratia a sestry žijúce v Jeruzaleme. Milí bratia a milé sestry! Som presvedčený, že by sme sa mali častejšie zamyslieť nad tým, či náš život prebieha v Božej vôli. Každý nás k tomu vedie aj Pánova modlitba, ktorú nás naučil práve On. Či sme schopní / schopné vykonania Božej vôle, alebo pochybujeme, sme maloverní, sem bojazliví, a pritom *„sme nedostali Ducha bojazlivosti, ale Ducha sily, lásky a rozvahy (II Tim 1,7).“* Srdce naše vydať Pánovi, ísť a s Ním zvestovať evanjelium. Kráčať v Jeho službe. Napredovať po Jeho vôli. Smerovať do cieľa. Nie je to jednoduché, bez Ježiša, bez Jeho služby je to nemožné, pre Jeho meno som však aj ja oslobodený od hriechov, a len čo svoj obzor rozšírim o niečo viac, už nie som naplnený Svätým Duchom, začnem špekulovať, pošomrávať, kritizovať, priesť sa o banality tak, že cedím komára a hltám jednu ľavu za druhou. Ján Kalvín svoje obrátenie opisuje v predmluve k Žalmom z roku 1557: „Spočiatku som bol taký odhodlaný k pápežskej paviere, že pre mňa nebolo ľahké dostať sa z nej. Ale náhlym obrátením Boh primal moje srdce, ktoré vekom už príliš stvrdlo k poslušnosti. Až keď som týmto spôsobom ochutnal pravú zbožnosť, vzplanul som takou horlivosťou v nej pokračovať, že som iné štúdiá síce neodsunul, ale som sa im nevenoval takou energiou. Neuplynul ani rok a tu ku mne, nováčikovi a začiatočníkovi, začali prichádzať ľudia túžiaci po čistom učení.“ Ochutnal pravú zbožnosť, teda prijal Pánovu vôľu. Milý brat a milá sestra! V duchu aj Ty chceš ísť do Jeruzalema, aby si videl / videla najväčšiu udalosť od stvorenia sveta? Tam v Getsemanskej záhrade odznelo to, čo cituje apoštol Pavol: *„Otče, ak chceš, odvráť odo mňa tento kalich, no nech sa stane nie moja, ale tvoja vôľa!“ (Lk 22,42)* Pán poslúcha Otca. Lebo Boh tak miloval svet, že Synovu prosbu o milosť nevyočul, ale Ho dal za svet zomrieť. Pánova vôľa. To, čo si vyvolil On, bola svätá, nedotknutá poslušnosť. Spasenie sa vydobylo poslušnosťou. V poslušnosti

nastane premena človeka na obraz Ježiša Krista. Nech sa stane Pánova vôľa. To je tá veta, pri ktorej každý stíchne, pookreje svoje srdcia, lebo vidí ozajstnú reformáciu, ktorá sa nezačína v 16. storočí, ale tam, kde sú rozhádzané lebky, mimo Jeruzalema, kde človek vidí, že je najväčší bedár, a pritom dostáva sa mu všetko, lebo je zachránený pre večnosť. „Božia láska, kto ňa vysvetlí?“ (Milan Jurčo) Amen.

Modlitba: „Hospodin je náš štít, náš kráľ, Svätý Izraela. Kedysi vo videní si prehovoril k svojim verným takto: „Poskytol som pomoc hrdinovi, vyvoleného z ľudu som povýšil.“ (Ž 89,19-20)

„Meč, povstaň proti môjmu pastierovi a proti mužovi, čo mi je blízky,“ znie výrok Hospodina zástupov. „Udri pastiera a stádo sa rozpáchne! K maličkým však obrátim svoju ruku.“ (Zach 13,7)

„Veď Boh je moja spása, dôverujem mu a nezľaknem sa, lebo moja sila a pieseň je Hospodin, Hospodin sa mi stal spásou. S radosťou budete čerpať vodu z prameňov spásy.“ (Iz 12,3)

„Ale vďaka Bohu, ktorý nám v Kristovi vždy dáva víťaziť a na každom mieste skrze nás zjavuje vôňu svojho poznania. Lebo sme Kristovou vôňou, príjemnou Bohu uprostred tých, čo získavajú spásu aj medzi tými, čo hynú; jedným vôňou smrti na smrť, druhým vôňou života na život. Ale kto je na to súci? Lebo my nie sme ako tí, čo kupčia s Božím slovom, ale hovoríme úprimne, ako z Boha pred Bohom v Kristovi.“ (IIK 2,14-17)

„Tomu však, ktorý vás môže uchrániť pred pádom a nepoškvrnených postaviť s plesaním pred svoju slávu, jedinému Bohu, nášmu Spasiteľovi skrze Ježiša Krista, nášho Pána, sláva, veleba, moc a vláda pred všetkými vekmi teraz i na všetky veky. Amen.“ (Júd 24-25) **Modlitba Pánova**

Ofera: „Sami nás naliehavo prosili, aby sme im dopriali mať účasť na tejto milosti a na službe svätým.“ (IIK 8,4)

Požehnanie: „Nech ňa Hospodin požehná a nech ňa ochráni! Nech Hospodin rozjasní nad tebou svoju tvár a nech ti je milostivý! Nech Hospodin obráti svoju tvár k tebe a nech ti udelí pokoj!“ (4Mojž 6, 24-26) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 545: „Smieť žiť pre Krista, pre Neho mrieť...“